

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/155/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114201137
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114201137.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj a sudcu JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľa C. D. S., s.r.o., so sídlom I., Z. 5, IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 36 613 843 proti odporkyňi K. J., št. občianke SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom G. S., J. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeným JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 5.423,46 eur, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.11.2015, č.k. 27C/222/2014-121, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu mení tak, že návrh zamietajú.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania 398,56 eur a náhradu trov odvolacieho konania 199,28 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozhodnutím vyhovel návrhu a odporkyňu zaviazal k zaplateniu 5.541,12 eur s príslušným úrokom z omeškania a k náhrade trov konania navrhovateľovi. Rozhodol tak o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia dlhu z úveru poskytnutého odporkyňi právnym predchodcom navrhovateľa, a to Slovenskou sporiteľňou, a.s. Rozhodol na základe § 497 Obch. zák. K obrane vznesenej zo strany odporcu, že na strane navrhovateľa nie je daná aktívna vecná legitímácia pre porušenie ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách pri postúpení pohľadávky na navrhovateľa okresný súd uviedol, že je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporkyňi poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003 relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení

pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Vychádzajúc z uvedeného okresný súd konštatoval, že navrhovateľ preukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporkyni, pričom odporkyňa v konaní opak ani netvrdila, súd konštatoval, že na neho bola pohľadávka platne postúpená a vo veci je daná jeho aktívna legitímácia s tým, že podľa citovaného judikátu Najvyššieho súdu SR súd z predmetného oznámenia musí vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a návrh zamietnuť, pretože záver napadnutého rozhodnutia o danosti aktívnej vecnej legitímácie nie je správny. Nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách považoval za dôvod neplatnosti postúpenia, na ktorý je súd v spotrebiteľskej veci povinný prihliadať. Vedľajší účastník žiadal priznať náhradu trov konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu žiadal odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť pre nedostatok súhlasu odporkyne s podaním odvolania.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné zmeniť podľa § 220 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Súhlas odporkyne s odvolaním vedľajšieho účastníka mal krajský súd za daný, pretože na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.6.2016 bol odporkyni ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 O.s.p., a to práve v osobe identickej s vedľajším účastníkom. Úvaha o nedostatku súhlasu takto zastúpenej odporkyne s odvolaním sa preto stala bezpredmetná.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej, možno v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písmenami a/ až f/ citovaného zákonného ustanovenia.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., ktorý je uplatnený v podanom odvolaní, je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil opodstatnenosť citovaného dôvodu na odvolanie spočívajúceho v nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Ako uviedol krajský súd už vo svojej skoršej rozhodovacej praxi: Banka ako pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky odporcu na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení OZ aj ustanovením § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok. Jedná sa o prípad prelomenia bankového tajomstva, ktoré je klientovi banky garantované § 91 spomínaného zákona č. 483/2001 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/>> Z. z., preto aj podľa odvolacieho súdu je pre platnosť postúpenia pohľadávky banky potrebné splniť prísnejšie kritériá, keďže k postúpeniu pohľadávky ako takému môže dôjsť aj bez súhlasu dlžníka. V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 tak predpokladom postúpenia pohľadávky banky je, aby bol klient s plnením tejto pohľadávky v omeškaní aspoň 90 dní a zároveň aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť, a ak tak aj napriek tomu urobí, potom takéto „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>. V danom prípade navrhovateľ tvrdiac, že pohľadávku nadobudol postúpením od banky, mal riadne preukázať splnenie podmienok platného postúpenia (v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona o bankách), čo je predpokladom na preukázanie jeho aktívnej vecnej legitímácie. Odvolací súd je názoru, že len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky, resp. zmluva o postúpení pohľadávky nestačí (rozhodnutie KS v TN sp. zn. 5Co/552/2015 <<http://merit.slv.cz/5Co/552/2015>> zo dňa 27.4.2016). K tomu je potrebné dodať, že dôvodom, pre ktorý je možné skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky napriek inak dostatočnému oznámeniu o postúpení pohľadávky v zmysle R 119/2003, je spotrebiteľská povaha sporu.

Zotrúvajúć na uvedenej rozhodovacej praxi je potrebné aj v tomto prípade konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej podľa tvrdenia navrhovateľa nadobudol pohľadávku voči odporkyni od Slovenskej sporiteľne, a.s., je v zmysle § 39 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> neplatným právnym úkonom, nakoľko tento právny úkon je v rozpore so zákonom.

Krajský súd preto napadnuté rozhodnutie zmenil a pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa návrh zamietol.

O trovách prvostupňového konania rozhodol krajský súd podľa § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu v konaní na strane úspešnej odporkyne priznal plnú náhradu trov konania pozostávajúćich z odmeny advokáta 2 x 190,89 eur za prevzatie zastúpenia a podanie vyjadrenia (§ 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a režijného paušálu 2 x 8,39 eur (§ 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Vzhľadom na úspech odporkyne aj v odvolacom konaní priznal krajský súd vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane aj náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúćich z odmeny advokáta 1 x 190,89 eur za podanie odvolania (§ 10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a režijného paušálu 1 x 8,39 eur (§ 16 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z.z.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.